

publică prin presă hotărârea și acțiunea sa. Sfatul a fost acesta: „În loc să faceți zgomot prin ziare, este mult mai bine să faceți zgomot la ușa tabernaculului.”

Ar fi mai mulți apostoli sfinți dacă am avea mai mulți credincioși care să se roage ca Domnul să trimită păstori, fiindcă chiar apostolilor săi, înainte de a-i trimite la oile pierdute ale casei lui Israel, le-a cerut să se roage.

Anton Dancă, VADEMECUM (Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici), Anul A, Editura „Presa Bună”, Iași, 2005

Calendarul săptămânii 14-21 iunie 2026

14	D	DUMINICA A 11-A D.P.A.; Ss. Valeriu și Rufin, m.; Elizeu, profet
15	L	Ss. Amos, profet; Abraham, clg.
16	M	Ss. Benone, ep.; Iudita, văduvă, m.
17	M	Ss. Nicandru și Marcian, m.
18	J	Ss. Marcu și Marcelian, m.
19	V	Ss. Romuald, abate *; Iuliana Falconieri, fc.; Alina, fc. m.
20	S	Ss. Pavel și Chiriac din Tomis și îns., m. *; Fer. Margareta Ball, văduvă, m.
21	D	DUMINICA A 12-A D.P.A.; Sf. Alois de Gonzaga, clg.

Gândul săptămânii

„Frumusețea apare de fiecare dată când ceva din infinit pătrunde în finit.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

14 iunie 2026 • DUMINICA A 11-A DE PESTE AN • Ss. Valeriu și Rufin, m.; Elizeu, profet

LECTURA I

Veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

Citire din cartea Exodului 19,2-6a

În zilele acelea, fiii lui Israel au plecat de la Refidim, au ajuns în pustiu Sinai și și-au fixat tabăra în pustiu. Israel și-a fixat tabăra în fața muntelui. Moise s-a suit la Dumnezeu. Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacob și să spui fiilor lui Israel: «Voi ați văzut ce am făcut Egiptului, iar pe voi v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus la mine. Acum, dacă veți asculta glasul meu și dacă veți păzi alianța mea, veți fi partea mea dintre toate popoarele, căci al meu este tot pământul. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un popor sfânt»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 99(100),1-2.3.5 (R.: 3c)

R.: Noi suntem poporul Domnului și turma pășunii sale.

Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului, slujiți Domnului cu bucurie, veniți înaintea lui cu strigăte de veselie! **R.**

Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai lui suntem, poporul lui și turma pășunii sale. **R.**

Căci Domnul este bun, îndurarea lui ține pe vecie și fidelitatea lui din generație în generație. **R.**

LECTURA A II-A

Am fost reconciliați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului său; reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 5,6-11

Fraților, pe când eram încă neputincioși, Cristos a murit la timpul hotărât pentru cei nelegiuți. De fapt, cu greu moare cineva pentru un om drept. Poate că pentru

un om bun ar îndrăzni cineva să moară. Dar Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi prin faptul că, pe când eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Așadar, cu atât mai mult acum, când suntem justificați prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie, deoarece dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mc 1,15b

(Aleluia) “S-a împlinit timpul și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Convertiți-vă și credeți în evanghelie”, spune Domnul! (Aleluia)

EVANGHELIA

Chemându-i pe cei doisprezece discipoli ai săi, i-a trimis.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 9,36-10,8

În acel timp, văzând mulțimile, lui Isus i s-a făcut milă de ele, căci erau istovite și părăsite, ca niște oi care nu au păstor. Atunci le-a spus discipolilor săi: “Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini.

Rugați-l deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui!” Chemându-i pe cei doisprezece discipoli ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le alunge și să vindece orice boală și orice neputință. Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâi Simon, cel numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacob, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui; Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacob, fiul lui Alfeu, și Tadeu; Simon Canaaneanul și Iuda Iscarioteanul, cel care l-a trădat. Isus i-a trimis pe aceștia doisprezece, poruncindu-le: “Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în cetatea samaritenilor! Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel! Mergând, predicați, spunând: «S-a apropiat împărăția cerurilor». Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, curățați-i pe cei leproși, alungați-i pe diavoli! În dar ați primit, în dar să dați!”

Cuvântul Domnului

Am reținut evenimentul emoționant al evangheliei de azi, cum Isus, văzând mulțimile ca pe niște oi fără păstor, a cerut ucenicilor să se roage pentru chemări la apostolat, apoi i-a chemat și le-a dat carisme, i-a trimis să predice și să folosească darurile minunate pentru a

forma împărăția lui Dumnezeu, o împărăție minunată, așa cum o dorește Tatăl ceresc, din preoți și popor sfânt. Cum trebuie să fie un păstor? Sfântul apostol Paul îl pune ca model pe Isus însuși – „păstorul cel bun” – care își dă viața pentru păcătoși, adică să-și pună întreaga viață în slujba împărăției lui Dumnezeu; Isus este dovada iubirii Tatălui, la fel și păstorul; Isus a pus la îndemâna apostolilor mijloace supranaturale prin care harul să ajungă în sufletele credincioșilor, ca ei să fie conștienți de demnitatea lor de creștini și să poată spune: „Dumnezeu este mândria noastră.”

Concludem: chemarea este un dar al carității divine și niciodată un drept al omului; de aceea nu se poate considera niciodată viața sacerdotală ca o simplă promovare umană, nici misiunea preotului un simplu proiect personal, fiindcă Isus i-a chemat pe cei pe care i-a voit el și nu pe cei care au voit ei.

După 20 de ani de la încheierea Conciliului Vatican II, părinții participanți s-au reunit ca să tragă concluzii asupra efectelor produse de documentele emise. Au constatat că numărul chemărilor la preoție

și la viața consacrată a scăzut simțitor. Motivul? Printre altele, un motiv conștientizat a fost și acesta: ca să se dea mai mare importanță preoției comune a credincioșilor, așa cum era în Biserica primară (participau activ la alegerea păstorilor, stăruiau în rugăciune, în ascultarea cuvântului, prezentau darurile la altar și erau plini de râvnă la frângerea pâinii). Biserica arăta, într-adevăr, ca acea împărăție de preoți și popor sfânt, dorită de Dumnezeu.

Preoția comună este a laicilor care, fiind dăruți lui Cristos prin Botez și unși cu Duhul Sfânt prin sacramentul Mirului, sunt chemați și înzestrați în mod minunat cu carisme, pentru ca roadele Duhului să crească în ei tot mai bogate: rugăciunile și inițiativele lor apostolice, viața conjugală și de familie, munca zilnică, desținderea trupului și a sufletului, încercările vieții, primirea și creșterea copiilor etc. care, în celebrarea Euharistiei, sunt oferite cu adâncă evlavie Tatălui cu ofranda trupului Domnului.

A venit odată un om bogat la sfântul Ioan Vianney să-l consulte: voia să deschidă un orfelinat și dacă era bine să facă